

רבי"ט בללו שמעון
2252309
בן מרגלית ומכלוף
נולד ב- ט"ו באייר תשי"ז 16.5.1957
התגייס לצה"ל במאי 1975
שרת בגדוד "ברק" (12)
נפל ב- ו' באדר ב' תשל"ח 15.3.1978
במבצע "ליטאני".

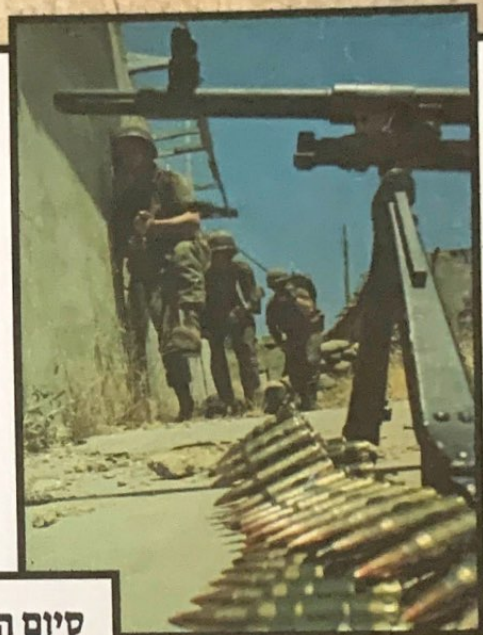

בללו שמעון

בן מכלוף ומרגלית. נולד ביום ט"ו באייר תשי"ז (16.5.1957) בטבריה. למד בבתי הספר היסודיים ע"ש רמז וע"ש ברנר בת"א ואחר כך השתלם במקצוע החשמלאות. שמעון היה חובב ספורט ושימש כשוער בהפועל תל אביב. אהב לקרוא ספרים ולהאזין למוסיקה. היה בן מסור למשפחתו ועזר בפרנסת הבית. במאי 1957 גויס לצה"ל והוצב לחיל הרגלים. "בללו היה אישיות בפני עצמה" כתב אחד מחבריו לשירות. "בשעות הקשות ביותר היה בללו זה שדאג להרים את המורל של החברה... בללו היה דמות בפלוגה... כולם ידעו שבללו הוא מנהיג וכאשר הוא מחליט לעשות משהו, לא חשוב מה, תמיד נמצאו מתנדבים שילכו אחריו. הוא השרה ביטחון על כל חבריו. ידעת שאם אתה ליד בללו אתה לא צריך לדאוג. בללו לא יזניח אותך." שמו יצא בין חבריו כחייל מסודר ומאורגן, וכל החסר נמצא אצלו תמיד. כולם אהבו והעריכו אותו. "במוצבים שהיינו היה שמעון המלך ממש" כתב חבר אחר לשירות. "הוא דאג לכל, היה כמו אבא ואמא, היה מבשל אוכל נהדר, היה מתקן חשמל או כל דבר שהיה מתקלקל. תמיד רצו כולם להיות 'החבר של שמעון'." חבריו ומפקדיו של שמעון העריכוהו כאדם וכחייל אמיתי. ביום ו' באדר ב' תשל"ח (15.3.1978) נפל בקרב בדרום לבנון. הובא למנוחת עולמים בבית העלמין שבחולון. השאיר אחריו הורים, אחים ואחות. במכתב תנחומים למשפחה השכולה, כתב שר הביטחון דאז, עוזר וייצמן: "רב"ט שמעון בללו נתן את חייו למען מולדתו. הוא היה חייל מצוין בגדודו, חבר למופת ואהוב על מי שהכירו". מפקדו הישיר כתב: "כולנו חיבבנו את שמעון ואת צחוקו ועליצותו. הוא היה חבר ורע נאמן לכל הסובבים אותו". הוריו הוציאו לאור חוברת לזכרו ובה דברי חברים על דמותו.

Scanned with CamScanner

סיום הלחימה במבצע ליטאני (18-21 במרס 1978)

בתום שלב א', והשלמת משימתה בגיזרה הצפונית-המזרחית קיבלה חטיבת גולני המוקטנת (גדוד "ברק" נשאר באזור המזרחי) הוראה לנוע מערבה תוך טיהור הציור דרך הכפר א-טייבה ועד צומת ע'נדוריה. ב-19.3.78 לאחר ניווט-לילה רגלי מייגע וריכוך ארטילרי ואווירי על אזור ע'נדוריה טוהר מערך המחבלים שם בהתקפה עם שחר. ברזמנית הגיע לאזור כוח-משנה של כוח המשימה המזרחי, כוח הצנחנים בפיקוד דורון רובין, וחבר לחוד חטיבת גולני. מכאן ואילך הושלם שלב ב' של המבצע במהירות ומול התנגדות קלה. כוחות גולני נעו במהירות על הציור הצפוני מדרום לנהר ליטאני מערבה דרך דרד'עיה ועד לאזור עבסיה, השולט על העיר צור ממזרח. הכפר עבסיה נתפס ללא-קרב, לאחר שנהרס כמעט לחלוטין על-ידי הפצצת חיל-האוויר הישראלי. שר הבטחון, עזר ויצמן, הציע לרמטכ"ל בתצפית מרכס עבסיה לכבוש את העיר צור, אך הרמטכ"ל התנגד לקרב ארוך וקשה בשטח בנוי בעיר גדולה. העיר צור והשטח בין שפך הליטאני ועד מדרום לרשידיה נשאר בידי המחבלים וכונה אח"כ מובלעת צור. "במבצע ליטאני" נהרגו כ-300 מחבלים ומאות נפצעו. 18 חיילי צה"ל נהרגו בקרבות ו-113 נפצעו.

כותבים לזכרו של שמעון ז"ל

אני יודע שמילות אין ספור לא יסקיטו את כאב הכואבים,
מילים ומחיצות, שירים וסיפורים לא יסנו את המציאות האכזרית.
אולם יסנו לפחות הסיכוי שיקלו, שיצילו להבין לאלה שאינם
מבינים, לאלה שלא הבינו הכל. שישנו כיז ומזכרת לזכר שמעון,
ולזכרם של כל אלו שנפלו במבצע זה באשר הם. ואם רק חלק
קטן מזה יתרחו מילים אלו - ירווח לי.

איך אוכל לכתוב כעת?
איך אוכל גם להסביר?
את הכל באמצעות העט,
בסך הכל רק שיר!

מילים על נייר עלו
כותרת לא ניתנה,
אין כותרות שיבטאו
את גודל השעה.

שמעון, הינך לא נושא לסיפור,
לא למסה גם לא לשיר.
הינך דבר כל כך ברור
מציאותי וגם בהיר.

מילים אוכל כאן לכתוב למכביר
אוכל לפזם וגם לקרוא כשיר,
אולם עיקר העניין הוא לזכור,
לזכור את שמעון לעד!

דוד קר

פרידה

כשהגיע הביתה לחופשה, מצא אותי עצוב. הוא שאל אותי
לפשר העצבות ובלי להמתין לתשובה ירד למטה וחזר כעבור
זמן עם חמש חפיסות סיגריות
ובקבוק קוניאק. ונוסף על כך הוא שם בכיסי מאה לירות.
כששאלתי מדוע נתן לי מאה לירות, הוא ענה: "קח את הכסף,
הרי אתה זקוק לו." לפני שחזר לבסיס בפעם האחרונה נשק
לי על שתי לחיי, במצחי ובידי ואמר
'שלום'."

אבא

בחיר הלוחמים, אותו כל אחד הגדיר
ליל חושך ועלתה בעולם
ללא עת נקטף נגדע ונדם
ומי ימלא את החלל החסר?

שמעון לבית בללו בחיר ה'
מלא אהבה לאל ומורא
עונה לכל משאלה ובעיה
ועת יהגה כמו- מלאך משרת
נעים דבריו בלי עול בלי מר ומרה.

זכרונותיך כה רבים והיגון מכה בנפשנו.
ללא רחם צעדיו קולו וצחוקו מזכירנו.

תמיד חיוך רחב על פניו
נתן כבוד להוריו משפחתו וחבריו
צער אב ואם לא ידע בחייו
בהעדרו מהבית, מנוח לא ימצאו הוריו
הרחמן ינחם אותם וישמור להם שאר אחיו.

אתה שמעון זכרך לא ימוש מלבנו לעולמים
משפחתך מן השמים תקבל תנחומים.
בשמתך תהיה צרורה בצרור החיים.

יוסי גבאי

קשה למצוא מילים אשר עדיין לא נאמרו על שמעון וקשה למצוא מילים אשר יאמרו עליו את הכל. אל קשה יותר מכל לדבר עליו בלשון עבר. לגבי הוא היה "משהו מיוחד", ואיני מוצא מילים שיתארו או יסבירו בדיוק את אופיו המיוחד. הצניעות, הפשטות, ומסירות והשקט הנפשי לעומת הצורה תוססת כל כך בה הנהיג את החבורה כמוקד ההווי בפלוגה. קשה למצוא לתכונות אלו מכנה משותף. אך שמעון זכה לכולן כאחת.

במשך כל תקופת שירותנו הארוכה יחדיו, איני זוכר ולו פקודה אחת אשר ניתנה והוא לא ביצע. להתווכח מותר עד הינתן הפקודה, אך מאותו רגע- ללא אומר ודברים ביצע את הפקודה ובצורה הטובה ביותר.

אכן חייל אמיתי. אשר ידע בדיוק מה תפקידו, ומדוע. מעולם לא שאל מדוע צריך הוא לזחול, לקפוץ, לרוץ ולשאת ולהמשיך ולהתאמן עוד ועוד... מכיוון שהבין זאת לבד. לגבי זה הוא ציוני אמיתי. בני הדור הקודם יאמרו עליו- "מהטובים שבבנינו היה". ואנו נאמר, "מהטובים שבבנינו".

זיו איילון

תפילת אמא

כאן מיתמר עשן
אלוקים אל תישן
כאן ילדים בוכים

שמעו נא אלוקים אדירים

אמהות מתחננות
אלוקי אל תתן...
אמהות בוכות

הן הקדשנו לך הבן.

יוסי גבאי

שמעון בילדותו

עם חברים

הראית את היופי

שמעון עם חבריו לצבא (שמעון בגבו למצלמה)

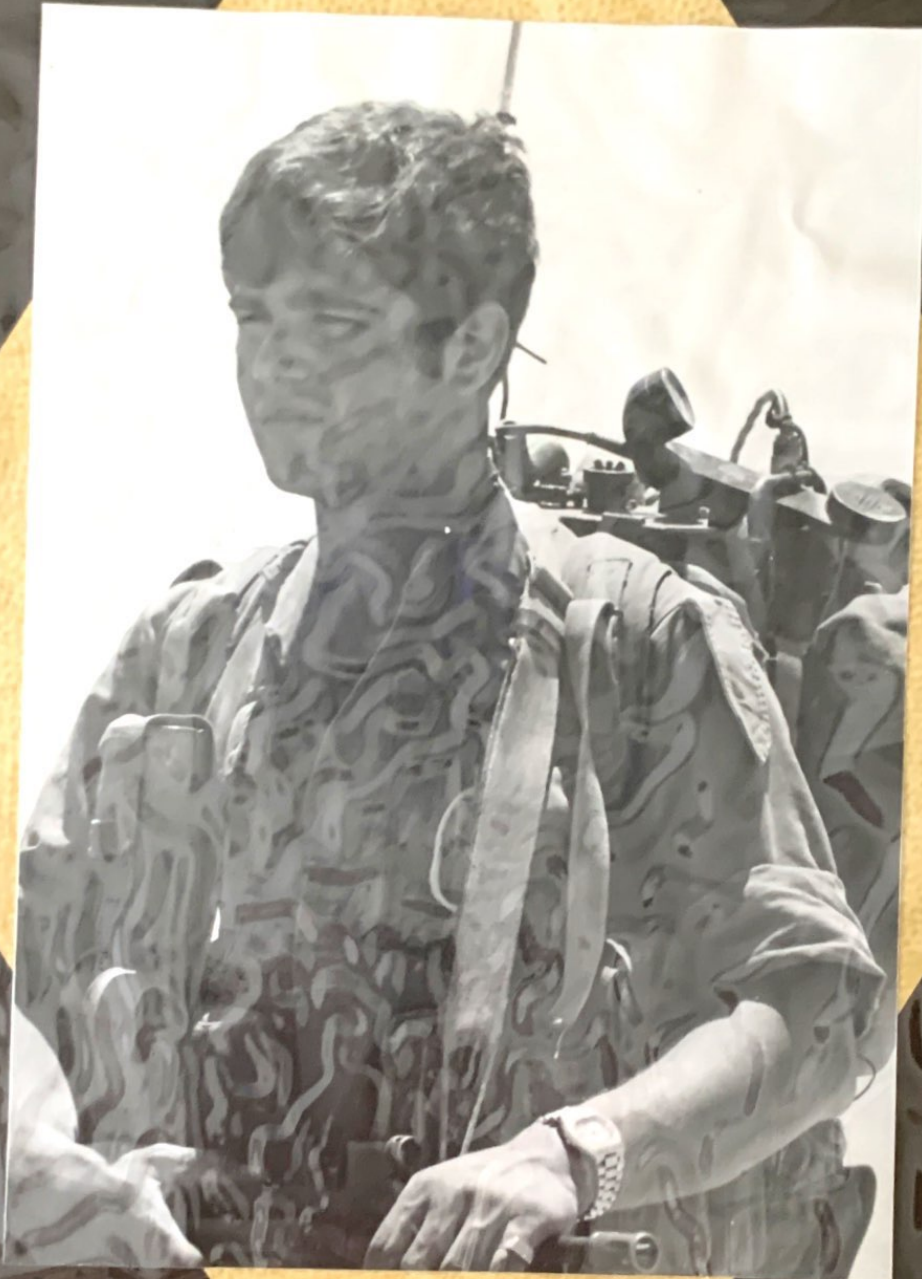

שמעון עם חבריו לצבא

שמעון בללו ז"ל